12/02/2023

Ο Μητροπολίτης Φθιώτιδος για το μήνυμα της παραβολής του Ασώτου Υιού

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στον ορεινό Δομοκό και στις όμορφες και παγωμένες Καρυές ιερούργησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών την Κυριακλη του Ασώτου 12 Φεβρουαρίου 2023.

Τον **Σεβασμιώτατο Μυτροπολίτη κ. Συμεών** στον **Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου Καρυών** υποδέχθηκαν με σεβασμό και αγάπη ο Εφημέριος του Ναού π. Βασίλειος Κίσσας, το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο και οι ενορίτες.

Η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταδόθηκε απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου, ενώ τους ιερούς ύμνους απέδωσε χορός ιεροψαλτών – μαθητών του **Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως «Γερμανός ο Μελωδός»** υπό τον Πρωτοψάλτη κ. Θωμά Αρχανιώτη.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος μεταξύ άλλων τόνισε:

«Ποια είναι η αληθινή και ποια είναι η ψεύτικη ελευθερία, ποια είναι η ασωτία, η οποία μπορεί να οδηγήσει στη σωτηρία και ποια είναι η κεκρυμμένη ασωτία, η οποία μπορεί να οδηγήσει στην απώλεια, ποια είναι η αληθινή θρησκευτικότητα και ποια είναι η ψεύτικη θρησκευτικότητα; Είναι πολύ σημαντικό να διακρίνουμε αυτές τις έννοιες για να μπορέσουμε να κατανοήσουμε μέσα στη ζωή μας το πραγματικό από το εικονικό, το αληθινό από το ψεύτικο, το δήθεν από τον γνήσιο, γιατί ζούμε πάντοτε όχι μόνο σήμερα, ζούμε πάντοτε σε εποχές και καταστάσεις συγχύσεως κι έχουμε ανάγκη να ενεργοποιηθούν, να ωριμάσουν, να καλλιεργηθούν τα αισθητήρια μας, για να μπορούμε να κατανοούμε τον κόσμο, στον οποίο ζούμε και κυρίως να μπορούμε να κατανοούμε τον ίδιο μας τον εαυτό.
Βλέπουμε από τη μια, μία όψη της ελευθερίας, η οποία έρχεται να πει στον άνθρωπο ότι αν αυτονομηθείς, αν ανεξαρτητοποιηθείς, αν λάβεις στα χέρια σου κάποια αγαθά, κάποια αποκτήματα, κάποια μέσα, ότι αυτό και μόνο φτάνει να είσαι ελεύθερος. Έτσι πίστεψε ο άσωτος υιός, έτσι νόμιζε, ότι αν πάρει το κομμάτι της περιουσίας, το οποίο δικαιούτο ότι μπορούσε να ζήσει τη ζωή του, θεωρούσε ότι αν απομακρυνθεί από την αγκαλιά του πατέρα του θα απολαύσει την ελευθερία, ότι αν φύγει μακριά, θεωρούσε ότι εκεί θα είναι ελεύθερος, θεωρούσε ότι η φυγή θα διασφαλίσει την ελευθερία του, θεωρούσε ότι κάνοντας αυτό που αισθάνεται ότι είναι ωραίο, κάνοντας αυτό που θέλει, ικανοποιώντας τα «θέλω» του όπως λένε οι άνθρωποι, ότι αυτό θα τον οδηγήσει στην ελευθερία. Είδαμε όμως τελικά ότι δεν τον οδήγησε στην ελευθερία ούτε καν στη δουλεία. Τον οδήγησε σε μία πολύ χειρότερη κατάσταση από τους δούλους γι' αυτό και έφτασε να πει όταν ήλθε «εἰς ἑαυτὸν» ότι εγώ «λιμῷ ἀπόλλυμαι», εγώ χάνομαι, εγώ είμαι μέσα στη βρωμιά, μέσα στη δυσωδία, σε λίγο θα τρέφομαι με αυτά που τρέφονται οι χοίροι, τα γουρούνια ενώ οι δούλοι του πατέρα μου, οι υπηρέτες του πατέρα μου περνάνε πολύ καλύτερα από μένα. Ο υιός, ο κληρονόμος, αυτός ο οποίος ήταν «σαρξ εκ της σαρκός και οστούν εκ των οστέων του πατρός» βρέθηκε στην απόλυτη εξαθλίωση μέσα από την κατάχρηση της ελευθερίας και από την άλλη οι δούλοι, οι υπηρέτες, ήταν πιο ελεύθεροι τελικά, καθώς βρίσκονταν κοντά στο σπίτι του πατέρα.
Πόσο σημαντικό λοιπόν μήνυμα είναι αυτό να καταλάβει ο άνθρωπος ότι η ελευθερία δεν βρίσκεται κατ' ανάγκην εκεί που φαίνεται, εκεί που διαφημίζεται, εκεί που οι σειρήνες κάθε εποχής έρχονται να παρασύρουν τον άνθρωπο αλλά η αληθινή ελευθερία βρίσκεται όταν είναι κανείς κοντά σε αυτόν που τον αγαπά. Η αληθινή ελευθερία βρίσκεται στη ζωή της αγάπης και όχι στη ζωή της αυτονομήσεως. Η πραγματική ελευθερία βρίσκεται στην πατρική αγκαλιά της αγάπης και όχι στην απομάκρυνση, όχι στη φυγή, όχι στην έξοδο από το λιμάνι της

αγάπης.
Ο άσωτος υιός «ἐλθὼν εἰς ἑαυτὸν» τι είπε; «Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου». Τότε απέκτησε την αληθινή ελευθερία. Όλη η προηγούμενη περιπλάνηση του δεν ήταν τίποτε άλλο, παρά ένα μονοπάτι για να φτάσει στην αλήθεια και η αλήθεια ήταν ότι έχω έναν πατέρα που με αγαπά, έχω ένα σπίτι που με περιμένει.
Και η τρίτη η μεγάλη αλήθεια που φανερώνεται μέσα από αυτή τη διήγηση είναι ή αληθής και η ψευδής θρησκευτικότητα. Ο πρεσβύτερος αδελφός υποτίθεται ότι είναι το καλό παιδί, υποτίθεται ότι είναι ο σωστός, αυτός ο οποίος επιτελεί τα καθήκοντά του, αυτός ο οποίος δεν στεναχώρησε ποτέ τον πατέρα, αυτός ο οποίος ήταν πάντοτε συνεπής, ακριβής. Η δυστυχία του όμως ήτανε ότι μάλλον αισθάνθηκε κομμάτι μιας επιχειρήσεως, μάλλον αισθάνθηκε μέσο και εργαλείο μιας μηχανής και όχι παιδί ενός πατέρα και μέλος μιας οικογένειας, μάλλον είδε τον εαυτό του σαν ένα δημοσιονομικό μέγεθος, σαν ένα οικονομικό μέγεθος, σαν ένα κομμάτι μιας μηχανής παραγωγής και όχι σαν ένα παιδί που αναπαύεται και βρίσκει την ελευθερία και τη ζωή και την καταξίωση και το νόημα μέσα στην πατρική αγκαλιά, μέσα στην αγάπη του πατέρα και κυρίως μέσα στην αγάπη του αδελφού γιατί δεν μπορείς να λες ότι αγαπάς τον πατέρα σου ή την μητέρα σου και να μην αγαπάς τον αδερφό σου και την αδερφή σου. Πατέρας και μάνα σημαίνει οικογένεια κι αν κανείς πραγματικά αγαπά τον πατέρα του, αγαπά και τα αδέρφια του.
Ο Θεός Πατέρας αγαπά τους πάντας και υπάρχει και είναι το λιμάνι που περιμένει όλους μας να επιστρέψουμε και όλους μας να χαρούμε με την επιστροφή των αδελφών μας, όλους μας να εργαστούμε για την επιστροφή των αδελφών μας, όλους μας να θελήσουμε και να καταλάβουμε ότι το πραγματικό νόημα της ζωής βρίσκεται, να βρισκόμαστε στην πατρική αγκαλιά, στην αγκαλιά του Θεού Πατέρα.
Δε θα υπάρξει μεγαλύτερη δυστυχία στον κόσμο και δεν υπάρχει μεγαλύτερη ευτυχία στον κόσμο να πούμε και να παρακαλέσουμε το Θεό «βάλε με στην αγκαλιά σου Θεέ μου, δέξαι με μετανοούντα, δέξαι με μέσα στην αγκαλιά σου και βάλε με όποιον θέλεις, βάλε με όποιον εσύ θέλεις, αρκεί να είμαι στην αγκαλιά σου, να είμαι στο τραπέζι σου, να αναπνέω από την ανάσα σου, να νιώθω το χάδι σου, να νιώθω τη στοργή σου, να νιώθω ότι είμαι παιδί σου ότι δεν είμαι μόνος μέσα στον κόσμο».

Παρακολουθήστε το κήρυγμα του Σεβασμιωτάτου:

Στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταξύ των πιστών παραβρέθηκαν: ο θεματικός Αντιπεριφερειάρχης κ. Κωνσταντίνος Αποστολόπουλος, ο Δήμαρχος Δομοκού κ. Χαράλαμπος Λιόλιος, μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου, τοπικοί άρχοντες και εκπρόσωποι άλλων φορέων και συλλόγων του τόπου.

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

(Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου)